

ПРОТЕКЛИ ВИКЕНД ОБЕЛЕЖИЛЕ ВЕЛИКЕ ГУЖВЕ НА ГРАНИЦИ СА МАЂАРСКОМ

НИЈЕ ЛАКО ДО ШЕНГЕНСКЕ РАМПЕ

● Дуги редови на прелазу Бачки Виногради-Ашотхалом. Чекање на најпрометнијем граничном прелазу Хоргош у суботу је било четири до пет сати, у недељу и до осам

Дуги редови на граничним прелазима између наше земље и Мађарске, на јужној шенгенској граници Европске уније, у летњој сезони су постале неизбежне. Чекање на најпрометнијем граничном прелазу Хоргош у суботу је било четири до пет сати, у недељу и до осам, што није ни мало пријатно. И на Келебији и Бачком Брегу зна у дане викенда да потраје сатима, па је и разумљиво што они који из Европе хрле према Србији бирају и такозване алтернативне прелазе код Бачких Винограда и Ђале, или Хоргош 2, који раде од 7 до 19 сати, а задржавање за обављање формалности је краће.

Дужи су редови на мађарској страни, на уласку у Србију, у шта смо се уверили у суботу ујутру, када на излазу на нашој страни, на Келебији, и комшијској Томпи, пролазимо готово без задржавања, али на улазу се већ

бију из Мађарске, поготово када је најезда путника била као минулог викенда.

На повратку из Мађарске, знајући да се на прелазима Хоргош-Реске и Келебија-Томпа чека сати-ма, одабрали смо повратак преко најближег алтернативног пункта између Ашотхалома и Бачких Винограда. Пошто се прелаз затвара у 19 сати, наш врли возач **Атила Пап** потрудио се да на зачељу колоне будемо сат и неки минут пре него погранична полиција и цариници спусте рампе.

У подужој колони пред граничним рампама возила са регистарским ознакама земаља ЕУ, али и наше земље, уз дозу нервозе оних на репу колоне, да ли ће стићи на ред пре завршетка радног времена. Неки су за померање гуркали возила штедећи бензин и јачајући мишиће, неки успут цогирали, а било је и оних који су морали пожу-

Поглед на гранични прелаз Ашотхалом-Бачки Винограде из колоне у Мађарској

ЦРНОГОРЦИ ПРОМАШИЛИ, ПА ВРАЋЕНИ

Да алтернативни прелаз, попут овог између Ашотхалома и Бачких Винограда нису намењени за све који путују из Европе према Србији или обрнуто, уверили су се Црногорци, који су по сваку цену, обилазећи колону, убацили се њиховим циповима у ред мало испред нас. Када су већ стигли до циља, испоставило се да им је труд био узалудан, да су – промашили прелаз!

Полицајци су били категорични, да овде не могу прећи у Србију са црногорским пасошима, јер су ови прелазни намењени држављанима земаља ЕУ и Србије, па су ципови будванских и подгоричких регистарских ознака морали да се заокрену у супротном смеру, па су њихови путници морали да одлуче да ли ће чекати ред да пређу границу код Хоргоша или Келебије, а ми смо убрзо иза њих прешли границу десетак минута пре истека радног времена прелаз.

формирала подужа колону возила, која се протегла до ресторана „Мало Ужице“. Како смо чули, није се ни касније смањивала, него се само продужавала. Није лако стићи до шенгенске рампе, нарочито на улазу у Ср-

рити у оближњи зелениш „ради себе“.

Гастарбајтери из Немачке, Аустрије, Словачке и других држава иду у завичај на одмор, или даље. Суботичанин који ради у Словачкој вели да је добро упућен у прилике на граничним прелазима, па се одлучио на чекање код Ашотхалома, јер када пређе границу из Бачких Винограда од куће није далеко.

Упркос врућини, чекању и померању миц по миц, осмех на лицу **Бранко Јовановића** из Црвенке. Долази из немачког града Зигена где је наставио интернационалну рукометну каријеру.

- Гужве јесу велике, али треба имати стрпљења. Било је пуно гужве и кроз Немачку, па чекам да

прођем ову препреку и наставим даље према Црвенки. Пошто сам живео у Суботици и играо рукомет за „Спартак—Војпут“, знам да је на Хоргошу увек гужва и да се чека по неколико сати, па сам проценио да је боље искористити прелаз код Ашотхалома и Бачких Винограда, где је углавном чекање до сат времена, па увек када долазим овде прелазим границу – каже Јовановић.

Мада им је ближи прелаз Ђала-Тисасигет, иза нас су се нашли и познаници из Новог Кнежевца, који су се враћали са купки из Бање Ержебет у оближњем Морахалому, која је својим садржајима привлачна за наше људе из пограничних места.

- Знамо да су за викенд гужве на свим прелазима, али дошли су нам гости и искористили смо прилику да дан проведемо у купкама у Морахалому. Гужве које се стварају током лета у време туристичке сезоне мало нас спутавају да скокнемо до Мађарске, али они који науме да путују, наоружају се стрпљењем и сачекају. У одласку смо ишли преко Ђале, а за повратак чекамо овде јер је ближи Морахалому и не морамо да пролазимо кроз Сегедин – објашњава саговорник.

Групу туриста из Словачке предводио је **Михал Бирдик** из Мартин града и

он вели да су се одлучили за овај прелаз, јер су на Хоргошу и Келебији веће гужве, па се чека више од четири сата.

- Често идем јер водим туристе у Србију и друге државе у окружењу, па скоро сваки пут идемо преко другог прелаз. Идемо у обилазак Србије, Македоније, Албаније и Црне Горе, па се враћамо кући. Организујемо ове туристичке експедиције, први предах нам је на спавање на Палићу, после настављамо за Бачки Петровац код наших Словака, а даље нам је у плану

да посетимо Ђаволу варош, па идемо за Охрид – предочава **Михал Бирдик** део плана ове експедиције са четири возила, којој ће се наредних дана прикључити још три возила.

Бирдик прича да су они у Европској унији већ одишли од граничних прелаз, па вели да на овим путовањима практично до шенгенске мађарско-српске границе немају застоја, а да после на даљем току пута нема толико великих гужви као овде због шенгенске границе.

- Супруга **Јоланка** ми је Новосађанка, имамо

двоје деце и често посећујемо Нови Сад. Ње ни држе ресторан „Домина“ у Улици Стефана Мокрањца. Већ сам прихватио да сам Новосађанин и Војвођанин, по оној народној, да си оданде, одакле ти је жена, мада сам вашу девојку одвео код нас у Мартин град. Венчани смо пре пет година и имамо двоје деце, ћерку и сина. И они су ту, путују са нама заједно, само су мало одшетади напред према прелазу – сазнали смо од Михала, који је за сликање дозволио Јоланку. **М.Д.М.**

Бранко Јовановић

Јолан и Михал Бирдик